

[Alfred Jensen.]

og 85 kr., men jeg regner med, at disse beløbs størrelse er udtryk for, at der i regeringen, og det må vel også gælde hele folketinget, er klarhed over, at den hjælp, der vil blive ydet, er for ringe, og at de former for hjælp, man hidtil har bevilget som ekstra tilskud, ej heller strækker til over for de udgifter, som de arbejdsløse har i år.

Jeg har ikke hørt nogen gøre bemærkninger til det lovforslag, den kommunistiske gruppe har fremsat angående en ekstra hjælp til de arbejdsløse. Det forstår jeg så udmærket, fordi der i vort lovforslag er ting, som har stor værdi, dels for dem, der har haft en lang arbejdsløshedsperiode i halvåret 1. oktober—31. marts, men som ikke kommer helt op på de 90 dage, dels, og særlig, for arbejdsløshedskasserne, fordi det, der udbetales ekstra af dem til de arbejdsløse, skal dækkes af statskassen.

Jeg kunne have ønsket, at man havde taget disse problemer op til behandling i stedet for, som ministeren har gjort, kort og godt at sige, at han ikke kan gå ind for vort lovforslag, eller, som det ærede medlem hr. Peter Ravn har gjort, opfordre os til at trække det tilbage. Forholdet er jo det, at det lovforslag, regeringen har fremsat, omend det lyder på 125 kr. for forsørgere og 85 kr. for andre forsikrede, ikke er så godt som det, den kommunistiske gruppe har fremsat. Bevares vel, de 25 pct., som de, der har gået ledige mere end 90 dage, får, er naturligvis en forbedring, men alle de mange tusinder, som har 70, 75, 80, 85 eller 88 dage, får jo ikke en skilling, og det er det, vort forslag går ud på at afhjælpe.

Derfor har vi fremsat vort forslag om 2 kr. pr. dag ud over de 40 ledige dage, som giver adgang til brændselshjælpen. Vi kunne egentlig godt have ønsket at lave et bedre lovforslag, men vi har holdt os til det, der blev ydet i fjor og året forud, nemlig en ekstra ydelse for mere end 90 dages ledighed. For 3 år siden blev denne ydelse jo givet for 80 dages ledighed, og det er klart, at det har vi haft for øje, og at vi har erkendt, at det lovforslag, vi har lagt på bordet, egentlig ikke, heller ikke som en midlertidig hjælp, var tilstrækkeligt. Vi har stillet det forslag, som regeringen tidligere har draget omsorg for kom igennem

her i tinget, dog med den forskel, at der skulle være mulighed for også at få del i denne hjælp, selv om man ikke havde gået de fulde 90 dage. Derfor mener jeg, at det lovforslag, som ministeren har fremsat, ikke er tilstrækkeligt, og at det vil fremkalde megen utilfredshed rundt omkring, hvor arbejdsløse efter 60, 70, 80 eller 85 dages ledighed må gå i arbejde uden at få den forhøjelse af deres hjælp i arbejdsløshedsperioden, som de egentlig er moralsk berettiget til.

Der næst kommer jeg til bestemmelsen om, at kasserne ingen dækning får. Jeg ser naturligvis først og fremmest på, at de arbejdsløse får pengene, i anden række på kassernes økonomi, men jeg vil da gerne sige, at vi mener, det er forkert, at man ikke giver kasserne dækning for de merudgifter, de her får.

Vi er i nogle år gået med til, at der blev stillet et beløb til rådighed, således at de dårligst stillede kasser kunne få deres udgifter dækket, og jeg forstår, at der er kasser, som ikke har fået andel i de penge. Det har vi affundet os med ud fra den opfattelse, at spørgsmålet om ekstrakontingent ikke ville blive aktuelt i de kasser. Men når man står over for en sådan generel bestemmelse, som siger, at kasserne ingen dækning får for den hjælp, der her udbetales, så må man stille sig det spørgsmål: vil så ikke visse kasser komme i den situation, at tilsynet en skønne dag kommer og siger: der må opkræves noget mere i kontingent, for kassens økonomiske forhold er ikke betryggende? Jeg ved ikke, om man kan få noget svar på det spørgsmål, som jeg ved vil blive stillet, men det er ud fra erkendelsen heraf, at vi siger, det er forkert ikke at give dækning for disse udgifter. Det skulle jo ikke være sådan, at visse kasser udbetaler pengene her i forårstiden, og når vi så kommer et halvt, et helt eller halvandet år længere frem, vil arbejderne selv komme til at betale det. Det kan ikke være rimeligt, at udgifterne ved en sådan hjælp ensidigt lægges på kasserne og de forsikrede; samfundet må betale sin del, efter vor opfattelse må samfundet betale det hele.

Det er derfor, vi har udarbejdet det lovforslag, som ligger på tingets bord. Jeg kan kun sige, at vi naturligvis er tilfredse med,